Dosarul penal nr. 1-963/2023
1-23179374-09-1-14122023

S E N T I N Ț Ă
În numele Legii

26 octombrie 2026 mun. Bălți

Judecătoria Bălți sediul central,
Instanţa compusă din:
Preşedinte de şedinţă, judecător Natalia Foma
Grefier Tudorița Mudric

Cu participarea:
Acuzatorului de stat Vitalie Belinschi
Apărătorului Tatiana Guțu

În prezența:
Inculpatului (*prin intermediul teleconferinței*) Rotaru Igor

examinând în şedinţa de judecată publică, în limba română, în procedură generală, cauza penală în învinuirea lui

Rotaru Igor ***** *****, IDNP *****, originar şi locuitor al mun. Bălţi str. ***** ***** divorţat, ne supus, serviciului militar, agronom SRL „Agrosalvia” s. *****studii superioare, la evidenţa medicului narcolog şi psihiatru nu se află, de naţionalitate m oldovean, cetăţean al R. Moldova, anterior sa aflat în conflict cu legea,

- *prin sentința Judecătoriei Bălți din 25.03.2016, s-a recunoscut vinovat în săvîrşirea infracţiunii prevăzute de 264[1] al.(1) Cod penal şi în baza acestei legi, prin aplicarea art.art.79 CP şi 364[1] al.8 CPP, i s-a aplicat pedeapsă sub formă de amendă în mărime de 300*

unităţi convenţionale egal cu 6000 lei, fără privarea de dreptul de a conduce mijloace de transport;

- *prin sentința Judecătoriei Bălți sediul central din 25.10.2023, s-a încetat procesul penal pornit în privința lui Rotaru Igor, învinuit de săvârşirea infracţiunii prevăzute de art. 264[1] alin. (1) Cod penal, în legătură cu expirarea termenului de prescripţie de tragere la răspundere penală;*
- *prin sentința Judecătoriei Bălți sediul central din 25.02.2025, s-a recunoscut vinovat în săvîrşirea infracţiunii prevăzute de 264[1] al.(1) Cod Penal şi i s-a aplicat pedeapsă cu amendă în mărime de 500 unităţi convenţionale egal cu 25000 lei, cu anularea dreptului de a conduce mijloace de transport;*
- *prin decizia Curții de Apel Nord din 09.07.2026, s-a recunoscut vinovat de comiterea infracțiunii prevăzute de art. 201[1] alin. (1) lit. b) Cod penal, și i s-a stabilit pedeapsa cu închisoarea pe un termen de 6 luni;*

în săvârșirea infracțiunii prevăzute de art. 287 alin. (1) Cod penal,

termenul de examinare a cauzei 23.10.2025 – 26.10.2026,

procedura de citare legal executată,

cu referire la materialele cauzei penale și a probelor administrate și cercetate în ședința de judecată, instanța de judecată,

c o n s t a t ă :

Rotaru Igor, la 11.11.2023 în jurul orelor 22.30, dându-şi seama de caracterul prejudiciabil al acţiunilor sale, prevăzând urmările şi dorind în mod conştient survenirea lor, acţionând cu intenţie directă îndreptată spre atingerea scopului stabilit, aflându-se în apropierea magazinului „Linella” amplasat pe str. ***** din mun. ***** şi neţinând cont că se află într-un loc public care conform

art. 131 Cod Penal al R. Molodva, se atribuie la loc public, din intenţii huliganice, ignorând circumstanţele ce asigură o ambianţă liniştită în societate, a încălcat ordinea publică, bazată pe respectarea normelor de drept şi conveţuire socială, care asigură securitatea publică şi personală a cetăţenilor, acţionând cu intenţie directă, din intenţii huliganice, fară nici un motiv a început a se exprima cu cuvinte injurioase în adresa cet. *****şi ***** a.n. 30.07.1996, prin ce a provocat un conflict, după ce l-a apucat pe ***** de gât şi a început să-l sugrume, apoi i-a lovit pe cet. ***** şi ***** cu mâinile în regiunea feţei şi a corpului, prin ce le-a cauzat ultimilor dureri fizice şi leziuni corporale, care conform raportului de expertizăjudiciară nr. 202310D0619 din 30.11.2023, la cet. ***** s-au depistat excoriaţii pe partea anterioară a ambilor genunchi, care se califică ca vătămare corporală neînsemnată şi raportului de expertiză judiciară nr. 202310D0620 din 30.11.2023, la cet. Rotaru Igor sau depistat excoriaţii şi echim oze pe cap şi faţa, care se califică ca vătămare neînsemnată.

Prin acţiunile sale intenţionate cet. Rotaru Igor *****săvârşit infracţiunea prevăzută de art. 287 alin. (1) Cod penal, huliganism ul, adică acţiunile intenţionate care încalcă ordinea publică, însoţite de aplicarea violenţei asupra persoanelor sau de am eninţarea cu aplicarea unei asem enea violenţe.

Inculpatul Rotaru Igor, fiind audiat în cadrul şedinţei de judecată, vina în săvârşirea infracţiunii incriminate nu o recunoaște și a declarat că, el a fost bătut. A ieșit la magazinul „Linella”, unde îl aștepta pe prietenul său, pe nume Serghei Milovanov. Acolo era o domnișoară care fuma. Mai erau șase-șapte băieți. Eu i-a făcut un compliment domnișoarei. Sunt un băiat pașnic. La un moment dat, unul dintre băieți a reacționat și a început să-și demonstreze intelectul, iar eu i-a spus că sunt în vârstă. În acel moment, domnișoara a început să strige la el și să gesticuleze, iar prietenul ei l-a lovit de câteva ori, inclusiv cu picioarele. Serghei a chemat poliția. Ulterior, a fost la spital, după care s-au dus la poliție. Acolo l-au întrebat dacă poate să dea declrații, însă el nu a vrut, deoarece dorea să meargă acasă. Ulterior, după un anumit timp, s-a prezentat la anchetator. Atunci a făcut greșeala că nu și-a chemat avocatul său. A relatat tot ceea ce s-a întâmplat, însă consideră că cele declarate de el nu au fost înțelese până la capăt și nu a fost redată în totalitate situația așa cum s-a întâmplat în realitate.

La întrebările avocatului.

Nu ține minte cu exactitate cine a aplicat prima lovitură, însă este sigur că lovitura a fost aplicată de ei. El nu putea să sară la bătaie la șase persoane. Către domnișoară nu a adresat cuvinte ofensatoare, ci doar i-a făcut un compliment. Nu a făcut nici o aluzie și nu a întreprins nimic prin care să provoace bătaia. Toată gașca era în stare de ebrietate. El nu a apucat-o pe domnișoară de păr. Lovituri a primit de la partea vătămată, *****. Acesta l-a lovit cu pumnul, iar atunci când s-au trântit la pământ, l-a lovit și cu picioarele. După ce a primit loviturile, el personal

nu a aplicat lovituri. În acea seară era îmbrăcat într-o scurtă albastră, iar partea vătămată era îmbrăcată într-o scurtă de culoare galbenă sau roșiatică. În ceea ce privește vederea sa, are probleme de vedere. În prezent, nu a văzut înregistrarea video și nici atunci, când cauza era examinată de un alt judecător, nu a văzut-o. Conflictul a durat aproximativ un minut și jumătate. Nu ține minte dacă a intervenit sau a oprit cineva, deoarece și-a pierdut cunoștința. Prietenul său, Serghei, a apărut la fața locului în momentul în care eu și partea vătămată se afla în conflict. Nu cunoaște din ce motiv ***** are leziuni la genunchi. Este posibil să fi căzut la pământ, însă nu pot spune cu exactitate cum s-au produs aceste leziuni.

La întrebările acuzatorului de stat.

În seara aceea nu a consumat băuturi alcoolice. Nu este posibil ca ***** să fi suferit leziuni corporale din acțiunile sale, deoarece el nu s-a luptat cu dânsul și nu i-a aplicat lovituri.

Audiind inculpatul, examinînd materialele dosarului, apreciind probele pe cauza penală din punct de vedere al pertinenţei, concludenţii, utilităţii şi veridicităţii lor, iar toate în ansamblu din punct de vedere al coroborării lor, verificînd concomitent argumentele din rechizitoriu în raport cu probele cercetate în cadrul şedinţei de judecată, instanţa de judecată conchide că, învinuirea adusă inculpatului Rotaru Igor, este întemeiată, acțiunile acestuia corect au fost calificate de către acuzatorul de stat în temeiul art. 287 alin. (1) Cod penal, reieșind din următoarele considerente.

Pentru demonstrarea situaţiei fixate, instanţa de judecată îşi argumentează soluţia prin următoarele probe administrate și cercetate pe parcursul procesului judiciar.

Declarațiile părții vătămate Roznovan Mariana, fiind audiat în ședința de judecată sub jurămînt și a declarat că, cu Rotari Igor nu sunt rude, nici prieteni. Ssuține declarațiile anterioare și anume că: la data de 11.11.2023, în jurul orei 22:00, se întorcea împreună cu fostul său partener, *****, de la ziua de naştere a nepoatei sale, cu troleibuzul nr. 4. Au coborât la stația de lângă magazinul „Linella” de pe strada *****. La stație, a observat un bărbat necunoscut, de constituție slabă, în jur de 175 cm înălțime, sub 40 de ani, cu părul scurt, îmbrăcat cu o scurtă albastru închis, pantaloni albastru închis și o șapcă tip beisbolcă albastră, care stătea în picioare lângă magazin. Deşi a văzut că nu era singură, ci era împreună cu Stanislav, a traversat strada și s-a apropiat de ea, încercând să facă cunoştintă cu ea, vorbind în limba rusă. I-a spus că nu vrea să facă cunoștință și i-a cerut să plece, dar el a insistat și nu a reacționat la refuzul său. Era clar că era în stare de ebrietate, simnțindu-se miros de alcool de la el. Stanislav a observat situația și i-a atras atenția să plece, spunând că este prietena sa și că ar trebui să se oprească. Bărbatul nu a reacționat și, apropiindu-se de Stanislav, l-a apucat de gât cu mâna și a început să-l sugrume. Stanislav a încercat să se elibereze, iar

agresorul, fără avertisment, a început să-l lovească cu mâinile în cap şi fată. Stanislav l-a împins, iar agresorul a căzut la pământ, dar s-a ridicat imediat si a continuat să-l lovească. A intervenit și ea, încercând să îi desparte și să îi calmeze, moment în care un alt bărbat necunoscut, pe care i-am dat seama că îl cunostea pe agresor, a venit spre noi și a încercat să-i despartă, spunându-i să se calmeze. Persoanele străine aflate în zonă îi strigau, de asemenea, să se calmeze și s-au apropiat pentru a-i ajuta. În timp ce încercau să-i despărte pe agresor şi pe Stanislav împreună cu prietenul acelui bărbat, agresorul a apucat-o cu o mână de păr și a lovit-o cu cealaltă mână peste cap, provocându-i dureri fizice. La momentul actual nu are pretenții materiale. Să fie pedepsit inculpatul conform legii.

Declarațiile martorul Milovanov Serghei, fiind audiat în ședința de judecată sub jurământ și a declarat că, cu Rotari Igor se cunosc sunt vecini, prieteni. Într-o zi s-au înțeles cu Igor să se întâlnească în regiunea Bam, mun. *****, aproape de strada *****. Când s-a apropiat a observat că este un grup de oameni. Din acel grup era un băiat și o fată care îl băteau pe Igor, el încerca să-i despartă. Băiatul dat îl lovea pe Igor cu picioarele peste cap. Apoi el a chemat poliția, și grupul dat de persoane a plecat.

La întrebarea procurorului.

După finisarea conflictului, a aflat că s-a început cearta de la o frază.

La întrebarea avocatului.

Nu a văzut dacă Igor a aplicat lovituri acelor două personae. El mereu se apărară, ca să nu-l bată. El era la o distanță de 0,5 metri, adică era foarte aproape. Acolo erau mute personae, care au văzut tot incidentiul. Numărul 078644244 taximetristului care era prezent acolo. Ambulanța a fost chemată de către poliție, deoarece erau pete de sânge pe drum.

Referitor la martorii ***** și ***** instanța de judecată a decăzut acuzatorul de stat de a prezenta, proba cu martorii, deoarece nu a fost posibilă de asigura prezența acestora, de multiple ori cauza a fost amînată pentru asigurarea acestora, iar, amânarea examinării cauzei în continuare va constitui o încălcare a termenului rezonabil de examinare a acesteia, de asemenea depozițiile martorului nu constituie în principiu unica probă a acuzării sau probă decisivă, fiind prezente elemente probatorii în ansamblul său care compensează suficient inconvenientele privind admiterea unei astfel de probe, pentru a permite o apreciere corectă și echitabilă a circumstanțelor faptei.

Constatarea existenţei infracţiunii, identificarea făptuitorului şi constatarea vinovăţiei, se mai atestă şi prin următoarele mijloace de probă, în particular:

- procesel-verbal de cercetare la faţa locului (f.d.8-10);
- procesel-verbal de ridicare (f.d.14);
- procesel-verbal de examinare (f.d.15);

- raport de expertiză judiciară nr.202310D0619 din 30.11.2023, la cet. ***** s-au depistat excoriaţii pe partea anterioară a ambilor genunchi, care se califică ca vătămare corporală neînsemnată;
- raport de expertiză judiciară nr.202310D0620 din 30.11.2023, la cet. Rotaru Igor sau depistat excoriaţii şi echim oze, care se califică ca vătăm are neînsemnată;

În conformitate cu prevederile art. 99 alin. (2) CPP, probele administrate se verifică şi se apreciază de către organul de urmărire penală sau instanţă, iar potrivit dispoziţiei art. 100 alin. (4) din CPP, toate probele administrate în cauza penală vor fi verificate sub toate aspectele, complet şi obiectiv. Verificarea probelor constă în analiza probelor administrate, coroborarea lor cu alte probe, administrarea de noi probe şi verificarea sursei din care provin probele, în conformitate cu prevederile prezentului cod, prin procedee probatorii respective.

Raportînd materialele cauzei la prevederile normelor enunțate, instanţa de judecată a ajuns la concluzia că vinovăția inculpatului Rotaru Igor a fost demonstrată pe deplin, infracțiunile incriminate au fost săvîrșite de inculpat, iar acțiunile acestuia urmează a fi încadrate conform prevederilor art. 287 alin. (1) Cod penal, huliganismul, adică acţiunile care încalcă ordinea publică însoţite de aplicarea violenţei asupra persoanelor.

Obiectul juridic special al infracțiunii de huliganism îl constituie relațiile sociale cu privire la ordinea publică.

Prin ordine publică se înțelege un sistem stabil de relații sociale, care asigură o ambianță liniștită de conviețuire în societate, de inviolabilitate a persoanei și a integrității patrimoniului, precum și activitatea normală a organelor și instituțiilor publice.

Latura obiectivă a infracțiunii se realizează prin acțiuni.

Prin încălcare a ordinii publice ce exprimă o vădită lipsă de respect față de societate se înțelege săvârșirea unor acțiuni intenționate ce atentează la regulile sociale și morale de conviețuire, care sunt încălcate într-un mod demonstrativ de către violatorul ordinii publice prin necuviință, neobrăzare, comportare batjocoritoare cu cetățenii, prin înjosire a onoarei și demnității persoanei, încălcare îndelungată și insistentă a ordinii publice, zădărnicirea activităților de masă, suspendare temporară a activității normale a întreprinderilor, instituțiilor, organizațiilor, transportului obștesc etc.

Delimitarea dintre huliganism ca infracțiune penală și huliganismul ca contravenție administrativă se face ţinându-se cont de gravitatea încălcării ordinii publice, care se determină din circumstanțele cauzei, inclusiv locul și metodele săvârșirii faptei, intensitatea, durata lor etc.

Huliganismul însoțit de aplicarea violenței asupra persoanelor sau de amenințarea cu aplicarea unei asemenea violente constituie atât violență psihică,

cât şi cea fizică, ce se poate manifesta prin cauzarea unor prejudicii sănătății, care pot surveni în urma săvârșirii unor acțiuni cu caracter violent, produse prin aplicarea de lovituri, prin imobilizarea, îmbrâncirea, punerea unei piedici victimei, urmate de vătămarea integrității corporale sau de leziuni corporale, sau fără cauzarea prejudiciului sănătății.

Este necesar de menționat că, în sensul art. 287 Cod penal, prin „violență" se înțelege violența soldată cu vătămarea ușoară a integrității corporale sau a sănătății, fie cu vătămare neînsemnată, care nu presupun nici dereglarea de scurtă durată a sănătății, nici pierderea neînsemnată şi stabilă a capacității de muncă.

Se consideră huliganism însoțit de acțiuni care, prin conținutul lor, se deosebesc printr-o deosebită obrăznicie asemenea acțiuni huliganice care exprimă o vădită lipsă de respect față de societate, însoțită, de exemplu, de batjocură față de victimă, încălcarea îndelungată și insistentă a ordinii publice, distrugerea și deteriorarea bunurilor, zădărnicirea activităților de masă, suspendarea temporară a activității normale a întreprinderilor, instituțiilor, organizațiilor sau a transportului public etc.

Infracțiunea de huliganism este o infracțiune formală și se consideră consumată din momentul comiterii acțiunii prejudiciabile.

Latura subiectivă a infracțiunii se caracterizează prin intenție directă: făptuitorul înțelege că încalcă ordinea publică și exprimă o vădită lipsă de respect față de societate, că aplică violență asupra persoanelor sau amenință cu aplicarea unei asemenea violențe, că opune rezistență reprezentanților autorităților sau altor persoane care curmă actele huliganice, precum și că acțiunile sale, prin conținutul lor, se deosebesc printr-o obrăznicie deosebită, și el dorește săvârșirea acestor acțiuni.

Subiect al infracţiunii este persoana fizică responsabilă, care a atins la momentul săvârșirii infracțiunii prevăzute de alin. (1) ale art. 287 Cod penal – vârsta de 14 ani.

Reieșind din cele enunțate supra și din circumstanțele de fapt stabilite, instanța de judecată ajunge la concluzia că în cadrul cercetării judecătorești, de către acuzatorul de stat, au fost prezentate suficiente probe pertinente și concludente, care demonstrează pe deplin vinovăția inculpatului Rotaru Igor de săvârșirea infracțiunii prevăzute de art. 287 alin. (1) Cod penal.

Calificînd astfel acțiunile inculpatului Rotaru Igor, la determinarea aplicării unei pedepse juste, corecte, atît sub aspectul respectării ordinii de drept încălcate, cît și din punct de vedere de educare a făptuitorului, instanța de judecată va ține cont de prevederile art. 7, 61, 75 ale Codului penal și anume, de gravitatea infracţiunii săvîrşite, de motivul acesteia, de persoana celui vinovat, de circumstanţele cauzei care atenuează ori agravează răspunderea, de influenţa

pedepsei aplicate asupra corectării şi reeducării vinovatului, precum şi de condiţiile de viaţă ale familiei acestuia.

Astfel, art. 61 alin. alin. (1) şi (2) din Cod penal reiterează că, pedeapsa penală este o măsură de constrîngere statală şi un mijloc de corectare şi reeducare a condamnatului ce se aplică de instanțele de judecată, în numele legii, persoanelor care au săvîrșit infracţiuni, cauzînd anumite lipsuri şi restricții drepturilor lor. Pedeapsa are drept scop restabilirea echităţii sociale, corectarea condamnatului, precum şi prevenirea săvîrșirii de noi infracţiuni atît din partea condamnaților, cît şi a altor persoane. Executarea pedepsei nu trebuie să cauzeze suferinţe fizice şi nici să înjosească demnitatea persoanei condamnate.

Instanţa de judecată ia în consideraţie că inculpatul Rotaru Igor a fost găsit vinovată de săvîrşirea infracţiunii prevăzute de art. 287 alin.(1) Cod penal, pentru care legea prevede pedeapsă cu amendă în mărime de la 550 la 1050 unităţi convenţionale sau cu muncă neremunerată în folosul comunităţii de la 180 la 240 de ore, sau cu închisoare de pînă la 3 ani, infracțiune care potrivit art. 16 alin. (3) Cod penal, este calificată ca mai puțin grave.

Astfel, inculpatul Rotaru Igor, a comis o infracțiune mai puțin gravă, cu intenție.

Referindu-se la personalitatea inculpatului, instanţa constată că Rotaru Igor la evidența medicului narcolog și psihiatru nu se află, conform art. 76 - 77 Cod penal, careva circumstanțe atenuante ori agravante în cadrul examinării cauzei nu au fost stabilite.

Totodată, instanța notează că, prin criteriile de individualizare a pedepsei se înţeleg cerinţele de care instanţa de judecată este obligată să se conducă în procesul stabilirii pedepsei şi la aplicarea ei persoanei vinovate de săvîrșirea infracţiunii. Individualizarea pedepsei constă în obligaţiunea instanţei de a stabili măsura pedepsei concrete infractorului necesară şi suficientă pentru realizarea scopurilor legii penale şi a pedepsei penale.

Mai mult, urmează a fi reținut că din dispozițiile art.75 alin.(1) Cod penal se desprind trei criterii generale cu valoare de principiu. Pedeapsa aplicată infractorului trebuie să fie echitabilă, legală și individualizată.

Ca urmare, instanța de judecată indică că pedeapsa penală este echitabilă atunci cînd este capabilă de a contribui la realizarea altor scopuri ale pedepsei penale, cum ar fi corectarea condamnatului şi prevenirea săvîrşirii de noi infracţiuni atît de către condamnat, precum şi de alte persoane, or, practica judiciară demonstrează că, o pedeapsă prea aspră generează apariţia unor sentimente de nedreptate, jignire, înrăire şi de neîncredere în lege, fapt ce poate duce la consecinţe contrare scopului urmărit.

Legalitatea pedepsei impune instanței obligația de a stabili pedeapsa în limitele fixate în Partea Specială și în strictă conformitate cu dispozițiile Părții

Generale a Codului penal. Ca să-şi poată îndeplini funcţiile care-i sunt atribuite, în vederea realizării scopului său şi al legii, pedeapsa trebuie să corespundă sub aspectul naturii (privativă sau neprivativă de libertate) şi duratei atît gravităţii faptei şi potenţialului de pericol social pe care-l prezintă în mod real persoana inculpatului, cît şi aptitudinii acestuia de a se îndrepta sub influenţa pedepsei. Numai o pedeapsă justă şi proporţională este de natură să asigure atît exemplaritatea, cît şi finalitatea acesteia, prevenţia specială şi generală înscrise în art.61 Cod penal, potrivit căruia „scopul pedepsei este prevenirea săvîrşirii de noi infracţiuni".

La fel, în cadrul individualizării pedepsei instanţa de judecată reține prevederile regulii nr.6 din Recomandarea NR. R (92) 16 a Comitetului de ministri către statele membre referitoare la regulile europene asupra sancţiunilor aplicate în comunitate (adoptată de Comitetul de Miniştri în 19 octombrie 1992, cu ocazia celei de a 482-a reuniune a Delegaţiilor de Miniştri), potrivit căreia „natura şi durata sancţiunilor şi măsurilor aplicate în comunitate trebuie de asemenea să fie proporţIonală cu gravitatea infracţiunii pentru care un delincvent a fost condamnat sau o persoană este inculpată, cît și cu situația personală a acesteia".

Totodată, la stabilirea mărimii pedepsei instanța atestă că, inculpatul a recunoscut integral vina, solicitînd examinarea cauzei în ordinea prevăzută de art. 364^1 Cod de procedură penală. Prin urmare, la stabilirea pedepsei pentru speţă au incidenţă prevederile art. 80^1 alin. (1) Cod penal.

Potrivit art. 80^1 alin. (1) Cod penal, în cazul în care inculpatul a recunoscut săvârşirea faptelor indicate în rechizitoriu şi a solicitat ca judecata să se facă pe baza probelor administrate în faza de urmărire penală, acesta beneficiază de reducerea cu o pătrime a limitelor de pedeapsă prevăzute în Partea specială a prezentului cod în cazul pedepsei cu muncă neremunerată în folosul comunităţii sau cu închisoare.

Din considerentele indicate şi ţinînd cont de analiza cumulativă a criteriilor de individualizare a pedepsei şi coroborarea probelor care furnizează informaţiile respective, precum şi indicarea temeiurilor care fundamentează proporţionalitatea între scopul reeducării infractorului, prin caracterul retributiv al pedepsei aplicate şi aşteptările societăţii faţă de actul de justiţie realizat sub aspectul restabilirii ordinii de drept încălcate, instanţa consideră că pedeapsa inculpatului Rotaru Igor, urmează să fie stabilită sub formă de închisoare pe un termen de 2 (doi) ani.

În conformitate cu prevederile art. 65 alin. (3) pct. 1) CPP, persoana în privinţa căreia sentinţa a devenit definitivă se numeşte: condamnat, dacă sentinţa este, parţial sau integral, de condamnare.

Conform art. 84 alin. (4) Cod penal, conform prevederilor alin.(1)–(3) se stabileşte pedeapsa şi în cazul în care, după pronunţarea sentinţei, se constată că persoana condamnată este vinovată şi de comiterea unei alte infracţiuni săvîrşite

înainte de pronunţarea sentinţei în prima cauză. În acest caz, în termenul pedepsei se include durata pedepsei executate, complet sau parţial, în baza primei sentinţe.

Astfel, prin decizia Curții de Apel Nord din 09.07.2026, s-at recunoscut vinovat de comiterea infracțiunii prevăzute de art. 201[1] alin. (1) lit. b) Cod penal, și i s-a stabilit pedeapsa cu închisoarea pe un termen de 6 luni.

Raportînd dispoziția de drept sus-indicată circumstanțelor pricinii, în baza art. 84 alin. (4) Cod penal, la pedeapsa aplicată prin noua sentință se adaugă parțial, pedeapsa neexecutată, stabilită conform deciziei Curții de Apel Nord din 09.07.2026, și i sea stabilește pedeapsa difinitivă sub formă de închisoarea pe un termen de 2 (doi) ani și 6 (șase) luni.

În conformitate cu prevederile art. 385 alin. (1) pct. 9) Cod de procedură penală, la adoptarea sentinței, instanța de judecată soluționează chestiunea tipului penitenciarului în care urmează să execute pedeapsa închisorii.

Conform art. 72 alin. (3) Cod penal, în penitenciare de tip semiînchis execută pedeapsa persoanele condamnate la închisoare pentru infracţiuni mai puţin grave şi grave, săvîrşite cu intenţie.

Având în vedere că inculpatul în pricină a fost găsit vinovat de comiterea unei infracțiuni grave, instanța de judecată consideră necesar ca pedeapsa aplicată sub formă de închisoare urmează a fi executată în penitenciar de tip semiînchis.

Conform art. 88 Cod penal, termenul pedepsei aplicate inculpatului, urmează a fi calculat din data pronunțării sentinței – 13.10.2026, se include perioada executată în baza deciziei Curții de Apel Nord din 09.07.2026.

În conformitate cu prevederile art. 385 alin. (1) pct.13) Cod de procedură penală, la adoptarea sentinței, instanța de judecată soluționează chestiunea ce trebuie să se facă cu corpurile delicte.

În conformitate cu prevederile art. 158 alin. (1) din Codul procedură penală, corpuri delicte sânt recunoscute obiectele în cazul în care există temeiuri de a presupune că ele au servit la săvârşirea infracţiunii, au păstrat asupra lor urmele acţiunilor criminale sau au constituit obiectivul acestor acţiuni, precum şi bani sau alte valori ori obiecte şi documente care pot servi ca mijloace pentru descoperirea infracţiunii, constatarea circumstanţelor, identificarea persoanelor vinovate sau pentru respingerea învinuirii ori atenuarea răspunderii penale.

Totodată, potrivit art. 162 din Codul procedură penală, în cazul în care procurorul dispune încetarea urmăririi penale sau în cazul soluţionării cauzei în fond, se hotărăşte chestiunea cu privire la corpurile delicte. În acest caz: 1) uneltele care au servit la săvârşirea infracţiunii vor fi confiscate şi predate instituţiilor respective sau nimicite; 2) obiectele a căror circulaţie este interzisă vor fi predate instituţiilor respective sau nimicite; 3) lucrurile care nu prezintă nici o valoare şi care nu pot fi utilizate vor fi distruse, iar în cazurile în care sânt cerute de persoane ori instituţii interesate, ele pot fi remise acestora; 4) banii şi alte valori dobândite

pe cale criminală sau asupra cărora au fost îndreptate acţiunile criminale se restituie proprietarului sau, după caz, se trec în venitul statului. Celelalte obiecte se predau proprietarilor legali, iar dacă aceştia nu sânt identificaţi, se trec în proprietatea statului. În caz de conflict referitor la apartenenţa acestor obiecte, litigiul se soluţionează în ordinea procedurii civile. Banii marcaţi, asupra cărora au fost îndreptate acţiunile criminale, se trec în venitul statului, iar echivalentul lor se restituie proprietarului de la bugetul de stat; 5) documentele care constituie corpuri delicte rămân în dosar pe tot termenul de păstrare a lui sau, la solicitare, se remit persoanelor interesate; 6) obiectele ridicate de organul de urmărire penală, dar care nu au fost recunoscute corpuri delicte, se remit persoanelor de la care au fost ridicate.

Prin ordonanța de recunoaștere și de anexare a corpurilor delicte la cauza penală din 11.11.2023, întocmită de către organul de urmărire penală în persoana ofițerului de urmărire penală, S. Voazniuc, s-a dispus de a recunoaște drept corp delict – două discuri DVD-R, cu secvențe video din 11.11.2023.

Corpurile delicte – două discuri DVD-R, cu secvențe video din 11.11.2023, urmează a fi păstrate la materialele cauzei.

În conformitate cu prevederile art. 385 alin. (1) pct.14) Cod de procedură penală, la adoptarea sentinței, instanța de judecată soluționează chestiunea cine şi în ce proporţie trebuie obligat să plătească cheltuielile judiciare.

Potrivit art. 143 alin. (1) pct. 2) Cod de procedură penală, expertiza se dispune şi se efectuează, în mod obligatoriu, pentru constatarea gradului de gravitate şi a caracterului vătămărilor integrităţii corporale când prin alte probe nu este posibil de stabilit adevărul pe caz.

În conformitate cu art. 227 alin. (1) și alin. (3) Cod de procedură penală, cheltuieli judiciare sînt cheltuielile suportate potrivit legii pentru asigurarea bunei desfăşurări a procesului penal.

Cheltuielile judiciare cuprind sumele: plătite sau care urmează a fi plătite martorilor, părţii vătămate, reprezentanţilor lor, experţilor, specialiştilor, interpreţilor, traducătorilor şi asistenţilor procedurali; cheltuite pentru păstrarea, transportarea şi cercetarea corpurilor delicte; care urmează a fi plătite pentru acordarea asistenţei juridice garantate de stat; cheltuite pentru restituirea contravalorii obiectelor deteriorate sau nimicite în procesul de efectuare a expertizei judiciare sau de reconstituire a faptei; cheltuite în legătură cu efectuarea acţiunilor procesuale în cauza penală.

Totodată, potrivit prevederilor alin. (3) al normei citate, cheltuielile judiciare se plătesc din sumele alocate de stat dacă legea nu prevede altă modalitate, cea din urmă fiind considerată o normă generală, ne obligând statul să suporte cheltuielile, ci să le achite la momentul necesar pentru a facilita

operativitatea acţiunilor organului de urmărire penală şi pentru a nu condiţiona termenul rezonabil prin încasarea cheltuielilor judiciare de la părţile în proces.

În sensul prevederilor art. 229 alin. (1-4) Cod de procedură penală, cheltuielile judiciare sînt suportate de condamnat sau sînt trecute în contul statului. Instanţa de judecată poate obliga condamnatul să recupereze cheltuielile judiciare, cu excepţia sumelor plătite interpreţilor, traducătorilor, precum şi apărătorilor în cazul asigurării inculpatului cu avocat care acordă asistenţă juridică garantată de stat, atunci cînd aceasta o cer interesele justiţiei şi condamnatul nu dispune de mijloacele necesare. Achitarea cheltuielilor judiciare poate fi suportată şi de condamnatul care a fost eliberat de pedeapsă sau căruia i-a fost aplicată pedeapsă, precum şi de persoana în privinţa căreia urmărirea penală a fost încetată pe temeiuri de nereabilitare. Instanţa poate elibera de plata cheltuielilor judiciare, total sau parţial, condamnatul sau persoana care trebuie să suporte cheltuielile judiciare în caz de insolvabilitate a acestora sau dacă plata cheltuielilor judiciare poate influenţa substanţial asupra situaţiei materiale a persoanelor care se află la întreţinerea lor. În cazul condamnării cîtorva persoane în aceeaşi cauză, cheltuielile judiciare se repartizează în dependenţă de vinovăţia, gradul de răspundere şi situaţia materială a fiecăreia din ele.

Prin urmare instanța constată cu certitudine că, la materialele cauzei a fost anexat raportele de expertiză judiciară, și suportate cheltuieli judiciare în mărime de 896 lei.

Astfel, prin prisma normelor de drept evidențiate, ținînd cont de faptul că raportul respectiv de expertiză a stat la baza stabilirii vinovăției inculpatului Rotaru Igor, fiind acțiune de urmărire penală necesară în vederea descoperirii infracțiunii și contracarării activității infracționale, instanța de judecată consideră necesar a admite solicitarea acuzatorului de stat privind încasarea cheltuielilor judiciare și va încasa din contul inculpatului Rotaru Igor a în beneficul statului a cheltuielilor judiciare în mărime de Rotaru Igor, or, în acest sens urmărirea penală şi judecarea unei cauze penale ocazionează efectuarea de cheltuieli pentru întocmirea şi transmiterea actelor de procedură, pentru administrarea probelor si conservarea mijloacelor materiale de probă, precum şi orice alte cheltuieli necesare normalei desfăşurări a procesului penal. În cheltuielile ocazionate de administrarea probelor se includ şi sumele pentru retribuţia cuvenită experţilor si interpreţilor pentru serviciul care l-au adus justiţiei. Spre deosebire de procesul civil, unde sumele necesare acestor cheltuieli sânt avansate de către reclamant prin plata taxei de timbru la introducerea acţiunii, în cauzele penale, în care activitatea judiciara se desfăşoară din oficiu, sumele necesare cheltuielilor de urmărire sau de judecată sânt avansate, de regulă, de stat, prin organul judiciar în faţa căruia se află cauza penală.

Efectuarea cheltuielilor judiciare într-o cauză penală este provocată de săvârşirea unei infracţiuni, care impune desfăşurarea urmăririi şi a judecării cauzei pentru aplicarea legii penale celui ce a comis-o. Ca urmare, cheltuielile judiciare sânt imputabile inculpatului condamnat pentru săvârşirea infracţiunii, temeiul juridic fiind vinovăţia sa infracţională, deoarece fără săvârşirea infracţiunii astfel de cheltuieli nu s-ar fi efectuat.

Obligaţia inculpatului de a suporta cheltuielile judiciare este principală şi integrală, întrucât săvârşirea unei infracţiuni atrage în mod inevitabil desfăşurarea urmăririi penale si a judecării cauzei, pentru a i se aplica pedeapsa infractorului, obligaţia de a suporta cheltuielile judiciare îi revine în principal acestuia, chiar dacă partea vătămată şi partea civilă au determinat, prin cererile lor, producerea unor cheltuieli. De asemenea, obligaţia de a suporta cheltuielile judiciare este integrală, incluzând toate cheltuielile necesare pentru pronunţarea unei hotărâri de condamnare de către prima instanţă.

Astfel, stabilindu-se cu certitudine vinovăţia inculpatului Rotaru Igor în săvârşirea unei infracţiuni, acestuia îi revine obligaţia de a plăti statului toate cheltuielile efectuate de la începerea urmăririi penale şi până la punerea în executare a hotărârii de condamnare.

În conformitate cu prevederile art. 385 alin. (1) pct. 15 CPP, la adoptarea sentinţei, instanţa de judecată soluţionează următoarele chestiuni în următoarea consecutivitate: dacă urmează să fie revocată, înlocuită sau aplicată o măsură preventivă în privinţa inculpatului.

Potrivit art.395 alin.(1) pct.5) Cod procedură penală, în dispozitivul sentinţei de condamnare trebuie să fie arătate dispoziţia privitoare la măsura preventivă ce se va aplica inculpatului până cînd sentinţa va deveni definitive.

În temeiul dispozițiilor de drept sus-indicate și având în vedere că pentru infracțiunea de comiterea căreia inculpatul a fost găsit vinovat a fost aplicată pedeapsa cu închisoarea, instanța de judecată consideră necesar, în scopul asigurării executării sentinței, a aplica în privința inculpatului Rotaru Igor, până la intrarea sentinței în vigoare, măsura preventivă – arestul preventiv.

În baza celor expuse, în conformitate cu art. 382-384 Cod de procedură penală, instanța de judecată,

h o t ă r ă ș t e :

Se recunoaște vinovat Rotaru Igor în săvârşirea infracţiunii prevăzute de art. 287 alin. (1) Cod penal, stabilindu-i pedeapsa sub forma de 2 (doi) ani, închisoare.

În baza art. 84 alin. (4) Cod penal, la pedeapsa aplicată prin noua sentință se adaugă parțial, pedeapsa neexecutată, stabilită conform deciziei Curții de Apel

Nord din 09.07.2026, și i se stabilește pedeapsa difinitivă sub formă de închisoarea pe un termen de 2 (doi) ani și 6 (șase) luni.

Pedeapsa aplicată inculpatului Rotaru Igor sub formă de închisoare, urmează a fi executată în penitenciar de tip semiînchis.

Termenul pedepsei aplicate inculpatului Rotaru Igor, urmează a fi calculat din data pronunțării sentinței – 26.10.2026, se include perioada executată în baza deciziei Curții de Apel Nord din 09.07.2026.

Corpurile delicte – două discuri DVD-R, cu secvențe video din 11.11.2023, urmează a fi păstrate la materialele cauzei.

Se încasează din contul lui Rotaru Igor în contul statului, cheltuieli judiciare în mărime 896 (opt sute nouăzeci și șase) lei.

Măsura de reprimare se aplică inculpatului Rotaru Igor, arestarea preventivă până ce sentința va deveni irevocabilă, cu plasarea ulterioară a inculpatului în penitenciar pentru executarea pedepsei stabilite prin prezenta sentință.

Sentința este cu drept de atac în ordine de recurs în Curtea de Apel Nord în termen de 15 zile, prin intermediul Judecătoriei Bălți sediul central.

Președintele ședinței,
Judecător **Natalia Foma**